

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Zuzany Bystřické a soudců
Lubomíra Majerčíka a Mariana Kokeše ve věci

žalobce: **P. K.**
bytem X
zastoupen Mgr. Václavem Voříškem, advokátem
se sídlem Pod Kaštany 245/10, 160 00 Praha 6

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**
se sídlem Žerotínovo náměstí 449/3, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 5. 2022, č. j. JMK 73589/2022,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Podstata věci

1. Mezi účastníky vyvstal spor o tom, zda žalobce v žádosti o informace dostatečně uvedl zákonné náležitosti. Na to navazuje otázka, zda byl povinný subjekt oprávněn odložit žádost

Shodu s prvopisem potvrzuje: D. J.

o informace za situace, kdy žalobce tyto pochybnosti o skutečné osobě žadatele nerozptýlil ani po výzvě povinného subjektu k doplnění žádosti.

II. Skutkové okolnosti a rozhodnutí správních orgánů

2. Dne 15. 3. 2022 byla městu Hustopeče zaslána datová zpráva z datové schránky Ing. M. J. (ID DS X). Obsahem její přílohy byla žádost o informace ohledně umístění dopravní značky označující parkoviště pro osobu těžce zdravotně postiženou v obci Hustopeče. Žádost byla podepsána žalobcem s uvedením jeho data narození, bydliště a ID DS X.
3. Dne 18. 3. 2022 Městský úřad Hustopeče (dále „povinná osoba“) vyzval k upřesnění žádosti jak žalobce, tak Ing. M. J.
4. Povinná osoba vysvětlila žalobci, že žádost žadatele označeného jako P. K. byla odeslána z cizí datové schránky (tj. z datové schránky odesílatele Ing. M. J.). S odkazem na § 14 odst. 5 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále InfZ), ho povinná osoba vyzvala jako osobu v žádosti označenou, aby nejpozději do 30 dnů žádost doplnil tak, aby v souladu s § 14 odst. 2 InfZ uvedl, kterému povinnému subjektu je žádost určena, a vyloučil pochybnosti o totožnosti žadatele. Nevyhoví-li žadatel označený jako P. K. této výzvě do 30 dnů, povinný subjekt žádost odloží. Datová zpráva byla doručena do datové schránky žalobce dne 28. 3. 2022.
5. Povinná osoba vysvětlila Ing. M. J., že z průvodky elektronického podání vyplynulo, že odesílatelem žádosti je on. V žádosti však byl označen jako žadatel P. K. S odkazem na § 14 odst. 5 písm. a) InfZ ho vyzvala, aby nejpozději do 30 dnů žádost doplnil tak, aby v souladu s § 14 odst. 2 InfZ uvedl, kterému povinnému subjektu je žádost určena, a vyloučil pochybnosti o totožnosti žadatele. Nevyhoví-li této výzvě do 30 dnů, povinný subjekt žádost odloží. Datová zpráva byla doručena do datové schránky Ing. M. J. dne 23. 3. 2022.
6. Dne 29. 4. 2022 povinná osoba zaslala jak žalobci, tak Ing. M. J. sdělení o odložení žádosti. Podotkla, že byli vyzváni k doplnění žádosti, v dané lhůtě však této výzvě nevyhověli.
7. Dne 4. 5. 2022 zaslal žalobce povinné osobě stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace. Upozornil, že tato výzva byla zcela nadbytečná a nepodstatná. Nereagování na ni nemělo žádný vliv na povinnost povinného subjektu k vyřízení obdržené žádosti. Proto povinný subjekt odložil žádost zcela nezákonně. Byl oprávněn podat žádost o informace např. z e-mailové adresy X, v tomto případě by také nebylo zřejmé, komu e-mailová schránka patří, stejně by měl povinný subjekt za povinnost podanou žádost o informace vyřídit. Je proto absurdní, aby povinný subjekt žádost o informace odložil kvůli tomu, že v předmětu žádosti je podepsaná jiná osoba, než které přísluší datová schránka, ze které bylo podání žádosti učiněno.
8. Napadeným rozhodnutím žalovaný potvrdil postup povinného subjektu při vyřizování žádosti o informace dle § 16a odst. 6 písm. a) InfZ. Souhlasil s povinným subjektem, že osoba žadatele nebyla zcela jasně identifikována a existovaly o její totožnosti důvodné pochybnosti. Ty mohly být relevantní v situaci, kdy by povinná osoba v úmyslu jednat jiným způsobem, ať už výzvou k úhradě nákladů spojených s poskynutím informace, nebo zejména rozhodnutím o úplném či částečném odmítnutí. Pak nelze brát zřetel na žádost o zaslání do uvedené datové schránky, neboť nejde o obecnou doručovací adresu, když je výslovně vymezena pouze na „zaslání informace“, ale také je pak kladen vyšší důraz na to, aby byl žadatel jednoznačně identifikován. Rozhodnutí o částečném nebo úplném odmítnutí žádosti

Shodu s prvopisem potvrzuje: D. J.

se dle § 20 odst. 4 písm. a) InfZ vydává dle pravidel vymezených v zákoně č. 500/2004 Sb., správní řád, jež kladou důraz na to, aby bylo jasné uvedeno, kdo je účastníkem (nezbytná součást výroku ve smyslu § 68 správního řádu). V předávací zprávě k předanému spisu skutečně povinný subjekt uvedl, že měl v úmyslu aplikovat postup dle § 15 odst. 1 InfZ, tedy vydat rozhodnutí o částečném či úplném odmítnutí žádosti. Tato východiska zastává i odborná literatura. Obezřetný postup byl namístě i vzhledem k osobě stěžovatele, resp. odesílatele. Z dlouhodobé procesní praxe i soudní judikatury je správnímu orgánu známo, že obě dotčené osoby vystupují ve správních i soudních řízeních opakovaně, soustředí se na používání účelových jednání a vytváření nejrůznějších procesních pastí a obstrukcí za účelem znepréhlednění či přímo znemožnění správního řízení. K tomu žalovaný odkázal na judikaturu správních soudů. Postup povinného orgánu tak byl přiměřený. Stěžovateli nic nebrání podat žádost nově, jednoznačným způsobem.

III. Žaloba

9. Žalobce označuje důvody pro zamítnutí odvolání za liché. Žadatel o informaci byl v žádosti o poskytnutí informace zcela jasné identifikován, v souladu s právním předpisem. V žádosti také byly uvedeny veškeré náležitosti, které právní předpis vyžaduje. Skutečnost, že žádost byla podána z datové schránky třetí osoby, nemůže být na škodu, když tuto žádost je možné podat též e-mailem. I subjekt, který byl o informaci žádán, je uveden jako adresát datové zprávy, tedy označen nezaměnitelně. Napadené rozhodnutí je tedy nezákonné.

IV. Vyjádření žalovaného

10. Žalovaný zopakoval, že vznikly pochybnosti o tom, kdo je skutečným žadatelem. Žádost z datové schránky třetí osoby nebyla nijak podepsaná. Podpis majitele datové schránky nebyl přítomný a v tomto případě ho nebylo možné presumovat. Argumentace možností podat žádost i e-mailem není přiléhavá. V případě e-mailového podání lze uvažovat pouze o jedné osobě, zatímco v nynějším případě o dvou. I vzhledem k osobě žadatele bylo zcela přiměřené, ne-li nevyhnutelné, aby povinné subjekty vystupovaly nadměrně obezřetně, především v případě vzniku jakýchkoli podezřelých nejasností. Ty mohl přitom žalobce jednoduše odstranit svou reakcí na výzvu povinné osoby. Ta vyžadovala pouze minimální součinnost. To jen dokresluje důvodnost opatrnosti ze strany povinného subjektu.
11. Žalovaný své vyjádření uzavřel úvahou, že není ani vyloučeno mít pochybnosti, zda byl žalobce vůbec oprávněn danou stížnost podat. Učinil tak ze své datové schránky.

V. Hodnocení věci soudem

12. Soud za splnění podmínek pro rozhodnutí ve věci bez nařízení ústního jednání (§ 51 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále „s. ř. s.“) přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) napadené rozhodnutí žalovaného a dospěl k závěru, že žaloba **není důvodná** (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).

V. 1 Právní rámec

13. Zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, stanoví:
§ 14 Postup při podávání a vyřizování písemných žádostí o poskytnutí informace
(2) Ze žádosti musí být zřejmé, kterému povinnému subjektu je určena, a že se žadatel domáhá poskytnutí informace ve smyslu tohoto zákona. Fyzická osoba uvede v žádosti jméno, příjmení, datum narození, adresu místa trvalého pobytu nebo, není-li

přihlášena k trvalému pobytu, adresu bydliště a adresu pro doručování, liší-li se od adresy místa trvalého pobytu nebo bydliště. Právnická osoba uvede název, identifikační číslo osoby, adresu sídla a adresu pro doručování, liší-li se od adresy sídla. Adresou pro doručování se rozumí též elektronická adresa.

(5) Povinný subjekt posoudí žádost a:

a) brání-li nedostatek údajů o žadateli podle odstavce 2 postupu vyřízení žádosti o informaci podle tohoto zákona, zejména podle § 14b nebo 15, vyzve žadatele ve lhůtě do 7 dnů ode dne podání žádosti, aby žádost doplnil; nevyhoví-li žadatel této výzvě do 30 dnů ode dne jejího doručení, žádost odloží, ...

14. Zákon č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, dále „zákon o elektronických úkonech“, stanoví:

§ 8 Osoby oprávněné k přístupu do datové schránky

(1) K přístupu do datové schránky fyzické osoby je oprávněna fyzická osoba, pro niž byla datová schránka zřízena.

(6) K přístupu do datové schránky je dále oprávněna pověřená osoba, kterou je
a) u datové schránky fyzické osoby a datové schránky podnikající fyzické osoby fyzická osoba pověřená osobou, pro niž byla datová schránka zřízena, a to v rozsahu jí stanoveném,

(8) Pověřená osoba je oprávněna k přístupu k dokumentům určeným do vlastních rukou adresáta pouze, stanoví-li tak osoba uvedená v odstavcích 1 až 4 nebo administrátor.

§ 18 Provádění úkonů vůči orgánům veřejné moci prostřednictvím datové schránky

(1) Fyzická osoba, podnikající fyzická osoba a právnická osoba může provádět úkon vůči orgánu veřejné moci, má-li zpřístupněnu svou datovou schránku a umožňuje-li to povaha tohoto úkonu, prostřednictvím datové schránky.

(2) Úkon učiněný osobou uvedenou v § 8 odst. 1 až 4 nebo pověřenou osobou, pokud k tomu byla pověřena, prostřednictvím datové schránky má stejné účinky jako úkon učiněný písemně a podepsaný, ledaže jiný právní předpis nebo vnitřní předpis požaduje společný úkon více z uvedených osob.

15. Ústavní soud konstatoval v nálezu ze dne 18. 12. 2024, sp. zn. Pl. ÚS 30/24:

20. ... Uvedenému podání však podle § 18 odst. 2 zákona o elektronických úkonech (ať už na základě jeho přímého použití nebo jeho použití per analogiam) svědčí fikce podpisu, která je vázána k osobě, již byla datová schránka zřízena (tj. v posuzované věci advokátovi Mgr. Martinu Svobodovi). Není přitom relevantní, kdo je prostým elektronickým podpisem uveden jako „podepisující osoba“ v návrhu na zahájení řízení, byl-li návrh odeslán z datové schránky advokáta a nedošlo-li ke zneužití přístupových údajů do jeho datové schránky (srov. § 9 odst. 2 zákona o elektronických úkonech).

22. Byť by advokátní koncipient v konkrétním případě nebyl osobou "pověřenou" podle § 8 odst. 6 písm. a) zákona o elektronických úkonech (čímž se však Nejvyšší správní soud ve stěžovatelově věci nezabýval a tato možnost nebyla potvrzena ani vyvrácena), přesto by byl soud povinen k návrhu na zahájení řízení podanému z datové schránky advokáta přihlížet. To platí i tehdy, byl-li by návrh podepsán prostým elektronickým podpisem advokátního koncipienta, tedy osoby odlišné od té, již byla datová schránka zřízena. Advokátní koncipient ostatně jednal na základě řádné

substituční plné moci, která nadto byla předložena Nejvyššímu správnímu soudu (viz bod 2. výše), a podle níž mohl činit "veškerá jednání, ke kterým je advokát zmocněn na základě plné moci". Advokátní koncipient tedy jednal jako substitut zastupující stěžovatele (klienta), přičemž návrh na zahájení řízení odeslal z datové schránky advokáta. Za této situace nemohla vzniknout žádná (natož slovy Nejvyššího správního soudu "zásadní") pochybnost o "autenticitě, vážnosti, procesní závázanosti a autorství" návrhu na zahájení řízení. ...

V. 2 Právní posouzení

16. Soud musí nejdříve zodpovědět otázku, zda byl důvodný postup povinného subjektu, spočívající ve výzvě žalobce, aby upřesnil osobu žadatele o informace. Jestliže tento postup shledá soud za důvodný, musí vyhodnotit, zda byl žalobce na svých právech zkrácen úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s.
17. Co se týče první otázky, soud nesouhlasí se úvahou žalobce, že žadatel o informaci byl v žádosti o poskytnutí informace zcela jasně identifikován, čímž žalobce implicitně označuje jako zjevného žadatele svou osobu. Není pochyb o tom a účastníci řízení to ani nespoujají, že žádost o informaci lze podat i prostřednictvím systému datových schránek. V takovém případě se uplatní § 18 odst. 2 zákona o elektronických úkonech, dle něž svědčí fikce podpisu podání osobě, již byla datová schránka zřízena. Z tohoto důvodu je nepřiléhavá analogie žalobce poukazující na možnost podání prostřednictvím prosté e-mailové zprávy. S takovýmto podáním totiž zákon nespojuje zmíněnou fikci podpisu.
18. Současně však § 18 odst. 2 zákona o elektronických úkonech připouští učinit úkon prostřednictvím datové schránky vůči orgánu veřejné moci pověřenou osobou. Současně InfZ nevylučuje, aby byla žádost o informace podána v zastoupení (např. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 21. 1. 2022, č. j. 18 A 84/2021-129, bod 71).
19. Tím, že byla datová zpráva zaslána povinné osobě z datové schránky jedné osoby, ale pod žádostí bylo uvedeno jméno osoby jiné, mohly správnímu orgánu skutečně vzniknout pochybnosti o tom, zda žalobce vystupuje jako žadatel o informaci nebo jako osoba pověřená jednat za držitele datové schránky, z níž byla žádost odeslána. Tyto pochybnosti přitom povinná osoba jasně formulovala ve své výzvě a jednoznačně vedly k tomu, že identifikace žadatele nemohla být spolehlivě zjištěna. Nadřízený správní orgán je doplnil o další důvody nezbytnosti jednoznačné identifikace žadatele.
20. Postup povinného subjektu byl tedy zcela opodstatněný a povinný subjekt se také adekvátně opřel o § 14 odst. 5 InfZ při zaslání výzvy o doplnění žádosti, neboť nedostatek údajů o žadateli mohl bránit vyřízení žádosti o informace. Povinný subjekt tak učinil v zákonné lhůtě a vhodně se obrátil jak na žalobce, tak i na držitele datové schránky, z níž mu byla zaslána žádost o informace. Judikatura správních soudů za takovýchto okolností přesně toto procesní řešení připouští (např. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 21. 1. 2022, č. j. 18 A 84/2021-129, bod 71; rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 3. 2022, č. j. 10 As 49/2022-51, bod 9).
21. Po zodpovězení první otázky se nyní soud zaměří na vyhodnocení, zda tím, že povinný subjekt odložil žádost o informaci v reakci na nevyhovění výzvě, došlo k nezákonnému zkrácení práv žalobce. Soud je přesvědčen, že pokud žalobce (ani držitel datové schránky) na výzvu nikterak nereagoval, nemohl mít povinný subjekt postaveno najisto, kdo je Shodu s prvopisem potvrzuje: D. J.

skutečným žadatelem a s kým má dále vést řízení. Nadále byly myslitelné obě varianty, vycházející jak z fikce podpisu držitele datové schránky, tak i osoby pověřené či zástupce žadatele. Přetrvávaly tak pochybnosti o identitě žadatele (*a contrario* výše citovaný rozsudek Městského soudu v Praze a nález Ústavního soudu). Povinný subjekt tedy zcela důvodně odložil žádost pro nedostatek údajů o osobě žadatele dle § 14 odst. 5 písm. a) InfZ. Pokud bylo vůbec možné považovat žalobce za žadatele, o jehož právech povinný subjekt rozhodoval, není možné označit toto sdělení (a navazující rozhodnutí) za nezákonné. Povinný subjekt přitom dal žalobci dostatečnou příležitost se k výchozímu nejednoznačnému podání vyjádřit a objasnit své postavení. Postupoval tak v souladu se základními zásadami činnosti správních orgánů dle § 2 – § 4 správního řádu. Tuto příležitost však žalobce nevyužil, ač na něho nekladla žádné významné procesní požadavky. Odložení žádosti přitom nemohlo být pro žalobce nijak překvapivé, neboť ve výzvě byl o této možnosti povinným subjektem předem informován. Pouze na okraj soud dodává, že nevylučuje zcela možnost, že by mohlo o informaci žádat více žadatelů současně vedle sebe. Této variantě plurality subjektů však v projednávané věci nenasvědčuje ani text žádosti o informace, ani to žalobce v žalobě netvrdí.

22. Z uvedených důvodů proto soud podanou žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl. Tím se žalobci nikterak neuzavírá cesta k získání požadovaných informací, neboť mu nic nebrání o ně, má-li o jejich poskytnutí skutečný zájem, opětovně požádat.

VI. Závěr a náklady řízení

23. Soud tedy shledal výhrady žalobce nedůvodnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž soud musí přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
24. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci neměl úspěch, neboť soud žalobu zamítl, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení vůči žalovanému. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 13. listopadu 2025

Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: D. J.

